

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมและความคาดหวังในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ต่อวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 หลักสูตรนิติศาสตร์ ในสังกัดของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่จัดการเรียนการสอนรายวิชาเอกเทศสัญญา 2 โดยมีจำนวน 2 ตอนเรียน รวมจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 160 คนและตัวอย่างที่ได้เท่ากับ 150 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก (Convenience sampling) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากนักศึกษา และสัมภาษณ์จากอาจารย์ประจำหลักสูตรนิติศาสตร์ จำนวน 10 คน โดยผลการวิจัยสามารถสรุปออกเป็นส่วนต่างๆ ตามประเด็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญ โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 57.33 ผู้ชายมีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 42.67 ซึ่งส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ย $\geq 2.50 - 3.00$ มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมา $\geq 3.00 - 3.50$ มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 24.67 $\geq 2.00 - 2.50$ มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 21.33 ≥ 3.50 มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.33 และต่ำกว่า 2.00 มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.67 ตามลำดับและส่วนใหญ่มีความถี่ในการเข้าห้องเรียน มากกว่า 9 ครั้ง มีจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมา 7 - 9 ครั้ง มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 34.67 4-6 ครั้ง มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 และ 1 - 3 ครั้ง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.33 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคาดหวังในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ต่อวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555

1. ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคาดหวังในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ต่อวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 ด้านการมีส่วนร่วมและความเอาใจใส่ของนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ การเข้าห้องเรียนของนักศึกษา มีความคาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด ความสนใจในการเรียนของนักศึกษา การส่งแบบฝึกหัดของนักศึกษา และการทำรายงานของนักศึกษา มีความคาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

2. ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคาดหวังในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ต่อวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 ด้านเนื้อหาวิชาการและการนำไปใช้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ เนื้อหาวิชาการครบตามความคาดหวังของนักศึกษา อาจารย์ชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ของวิชาที่เรียนแล้วประยุกต์ใช้ได้จริง อาจารย์ได้มอบหมายงานที่สอดคล้องกับการเรียนการสอน นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการเรียนการสอน เนื้อหาวิชาการครบตามที่หลักสูตรกำหนด และนักศึกษาเรียนเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพ มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3. ผู้ตอบแบบสอบถามระดับความคาดหวังในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ต่อวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 ด้านเอกสารตำรา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ เอกสารตำราเข้าใจง่าย มีความคาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด เอกสารตำรามีเนื้อหาครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนด อาจารย์แนะนำหนังสือและตำราเรียนเพิ่มเติม และอาจารย์แนะนำแหล่งค้นคว้าอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

4. ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคาดหวังในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ต่อวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ อาจารย์มีบุคลิกที่เหมาะสมทั้งแต่งกายและกิริยาท่าทาง อาจารย์มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี อาจารย์มีความยุติธรรมในการให้คะแนน อาจารย์รับฟังความเห็นจากนักศึกษา อาจารย์เข้าสอนตรงเวลาและสม่ำเสมอ อาจารย์ชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนการสอนและให้แนวการเรียนการสอนในชั่วโมงแรกที่เข้าสอน อาจารย์ตั้งใจและกระตือรือร้นในการสอน และอาจารย์มีการสื่อสารที่ใช้คำพูดที่ง่ายสามารถเข้าใจง่าย มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

5. ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคาดหวังในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ต่อวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 ด้านการวัดและการประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ นักศึกษามีความพึงพอใจในวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนของอาจารย์ นักศึกษามีความพึงพอใจในผลการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนของอาจารย์ การประเมินผลในแต่ละงานที่ส่งสามารถเสริมแรงแก่นักศึกษาเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้ และการวัดและประเมินในแต่ละงานมีความเหมาะสมน่าเชื่อถือ มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

โดยสรุปภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านเอกสารตำรา ด้านการมีส่วนร่วมและความเอาใจใส่ของนักศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านเนื้อหาวิชาการและการนำไปใช้ประโยชน์ มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ส่วนในระดับพฤติกรรมความเป็นจริงในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ต่อวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555

1. ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับพฤติกรรมความเป็นจริงในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ต่อวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 ด้านการมีส่วนร่วมและความเอาใจใส่ของนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ การเข้าห้องเรียนของนักศึกษา มีพฤติกรรมความเป็นจริงอยู่ในระดับมากที่สุด การทำรายงานของนักศึกษา การส่งแบบฝึกหัดของนักศึกษา และความสนใจในการเรียนของนักศึกษา มีพฤติกรรมความเป็นจริงอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2. ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับพฤติกรรมความเป็นจริงในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ต่อวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 ด้านเนื้อหาวิชาการและการ

นำไปใช้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ คือ นักศึกษาเรียนเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพ เนื้อหาวิชาการครบตามที่หลักสูตรกำหนด อาจารย์ชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ของวิชาที่เรียนแล้วประยุกต์ใช้ได้จริง เนื้อหาวิชาการครบตามความคาดหวังของนักศึกษา นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการเรียนการสอน และอาจารย์ได้มอบหมายงานที่สอดคล้องกับการเรียนการสอน มีพฤติกรรมความเป็นจริงอยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ

3. ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับพฤติกรรมความเป็นจริงในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ต่อวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 ด้านเอกสารตำรา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ เอกสารตำราเข้าใจง่าย มีพฤติกรรมความเป็นจริงอยู่ในระดับมากที่สุด เอกสารตำรามีเนื้อหาครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนด อาจารย์แนะนำแหล่งค้นคว้าอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และ อาจารย์แนะนำหนังสือและตำราเรียนเพิ่มเติมมีพฤติกรรมความเป็นจริงอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

4. ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับพฤติกรรมความเป็นจริงในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ต่อวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ อาจารย์ชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนการสอนและให้แนวการเรียนการสอนในชั่วโมงแรกที่เข้าสอน มีพฤติกรรมความเป็นจริงอยู่ในระดับมากที่สุด อาจารย์มีการสื่อสารที่ใช้คำพูดที่ง่ายสามารถเข้าใจง่าย อาจารย์เข้าสอนตรงเวลาและสม่ำเสมอ อาจารย์มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี อาจารย์มีความยุติธรรมในการให้คะแนน อาจารย์ตั้งใจและกระตือรือร้นในการสอน อาจารย์รับฟังความเห็นจากนักศึกษา และอาจารย์มีบุคลิกที่เหมาะสมทั้งแต่งกายและกิริยา มีพฤติกรรมความเป็นจริงอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

5. ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับพฤติกรรมความเป็นจริงในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ต่อวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 ด้านการวัดและการประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ นักศึกษามีความพึงพอใจในวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนของอาจารย์ การประเมินผลในแต่ละงานที่ส่งสามารถเสริมแรงแก่นักศึกษาเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจในผลการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนของอาจารย์ นักศึกษามีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้ และการวัดและประเมินในแต่ละงานมีความเหมาะสมน่าเชื่อถือ มีพฤติกรรมความเป็นจริงอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านเอกสารตำรา มีพฤติกรรมความเป็นจริงอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านเนื้อหาวิชาการและการนำไปใช้ประโยชน์ ด้านอาจารย์ผู้สอน และ ด้านการมีส่วนร่วมและความเอาใจใส่ของนักศึกษา มีพฤติกรรมความเป็นจริงอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

โดยการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมความเป็นจริงและระดับความคาดหวังของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ต่อวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 ด้านการมีส่วนร่วมและความเอาใจใส่ของนักศึกษาโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านเนื้อหาวิชาการและการนำไปใช้โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งในส่วนด้านเอกสารตำรา โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ไม่แตกต่างกัน รวมถึงด้านอาจารย์ผู้สอน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์มีการสื่อสารที่ใช้คำพูดที่ง่ายสามารถเข้าใจง่าย และอาจารย์ชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนการสอนและให้แนวทางการเรียนการสอนในช่วงแรกที่เข้าสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกันโดยสอดคล้องกับผลการสรุปข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึก สรุปเป็นประเด็นที่สำคัญได้ดังนี้

1. อาจารย์ส่วนใหญ่คิดว่ารายละเอียดเนื้อหาวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 มีเนื้อหาน่าจะตรงและเหมาะสมกับสาขาที่นักศึกษาเรียน เพราะวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 ประกอบด้วยกฎหมายอันต้องศึกษาที่เกี่ยวข้องไว้มากมาย ซึ่งประกอบไปด้วย การศึกษาลักษณะของเอกเทศสัญญาเกี่ยวกับการจ้างแรงงาน จ้างทำของ รับขน ยืม ผากทรัพย์ตัวแทน นายหน้า ประนีประนอมยอมความและการพนันขั้นต่อ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 3 ลักษณะ 6 ลักษณะ 7 ลักษณะ 8 ลักษณะ 9 ลักษณะ 10 ลักษณะ 15 ลักษณะ 16 ลักษณะ 17 และลักษณะ 18 ซึ่งเนื้อหาค่อนข้างมาก แต่เป็นหลักกฎหมายที่สำคัญที่นักศึกษาควรต้องเรียนรู้

2. อาจารย์ส่วนใหญ่คิดว่ารายละเอียดเนื้อหาวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 ดังกล่าวมีมากเกินไปซึ่งสมควรเน้นหลักกฎหมายในวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 ให้นักศึกษาได้ศึกษาและเรียนรู้ซึ่งจะสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันได้ต่อไปในอนาคตด้วย

3. ถ้าวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 ดังกล่าวนี้อาจไม่ใช้วิชาบังคับ อาจารย์ส่วนใหญ่คิดว่านักศึกษาส่วนใหญ่คงจะลงทะเบียนเรียนเพราะมีเนื้อหาไม่ค่อยมาก ไม่ยากแก่การทำความเข้าใจเท่าใดนักและเนื้อหายังเป็นประโยชน์กับนักศึกษาในการประกอบวิชาชีพด้วย และเนื่องจากวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 เป็นรายวิชาที่ทางกระทรวงศึกษาธิการมีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาให้เป็นวิชาบังคับให้นักศึกษาต้องเรียนในหลักสูตรนิติศาสตร์

4. อาจารย์ส่วนใหญ่คิดว่าควรมีกิจกรรมที่ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำรายงานโดยเป็นการช่วยให้เข้าใจในเนื้อหากฎหมายลักษณะต่างๆมากขึ้นและอาจมีการนำตัวอย่างสัญญาตามกฎหมายลักษณะต่างๆมาให้เห็นถึงการนำกฎหมายไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้นักศึกษาสนใจและเข้าใจ เพื่อเป็นประโยชน์ในการเรียนวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 และนำไปใช้ประกอบวิชาชีพต่อไป

5. อาจารย์ไม่คิดว่าควรมีการปรับปรุงรายละเอียดเนื้อหาวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 เนื่องจากตามหลักสูตรเก่าและใหม่ใช้ชื่อรายวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 ตลอดมา เพราะเป็นวิชาบังคับซึ่งเป็นหลักกฎหมายพื้นฐานของหลักสูตรนิติศาสตร์เองอยู่แล้ว เพราะไม่ว่าจะเรียนหลักสูตรนิติศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยใดก็ต้องเรียนเนื้อหาวิชาดังกล่าวนี้ทุกมหาวิทยาลัย โดยที่เนื้อหาที่เรียนมีรายละเอียดเนื้อหาเหมือนกัน ซึ่งถึงแม้ว่าในปีการศึกษาที่ 2555 จะได้มีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรใหม่ แต่รายละเอียดเนื้อหาที่ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปแล้ว

การประเมินผล พบว่าความถี่ในการเข้าห้องเรียนที่ต่างกัน มีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบว่าความถี่ในการเข้าห้องเรียนใดบ้างที่มีระดับความคาดหวังแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธี LSD ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างของความถี่ในการเข้าห้องเรียนใดบ้างที่มีระดับความคาดหวังที่ต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธี LSD แสดงให้เห็นว่าความถี่ในการเข้าห้องเรียนจำนวน 7 – 9 ครั้ง กับความถี่ในการเข้าห้องเรียนจำนวนมากกว่า 9 ครั้ง มีระดับความพึงพอใจและความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับระดับความคาดหวังของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ต่อวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 ภาพรวม จำแนกความถี่ในการเข้าห้องเรียน โดยผลการทดสอบความแตกต่างของระดับความคาดหวังของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ต่อวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 โดยภาพรวม พบว่าความถี่ในการเข้าห้องเรียนที่ต่างกัน มีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบว่าความถี่ในการเข้าห้องเรียนใดบ้างที่มีระดับความคาดหวังแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธี LSD ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างของความถี่ในการเข้าห้องเรียนใดบ้างที่มีระดับความคาดหวังที่ต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธี LSD แสดงให้เห็นว่าความถี่ในการเข้าห้องเรียนจำนวน 7 – 9 ครั้ง กับความถี่ในการเข้าห้องเรียนจำนวนมากกว่า 9 ครั้ง มีระดับความพึงพอใจและความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาพฤติกรรมและความคาดหวังในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ต่อวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนโดยรวมในด้านต่างๆและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะพฤติกรรมในด้านการมีส่วนร่วมและความเอาใจใส่ของนักศึกษา ในเรื่องการเข้าห้องเรียนของนักศึกษา รวมถึงในด้านเอกสารตำรา ในเรื่องเอกสารตำราเข้าใจง่าย และในด้านอาจารย์ผู้สอน ในเรื่องอาจารย์ชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนการสอนและให้แนวการเรียนการสอนในชั่วโมงแรกที่เข้าสอน มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เพราะว่าการกระทำหรือการแสดงออกทุกอย่างของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายใต้สถานการณ์นั้น ๆ ทั้งที่สังเกตได้โดยตรงและสังเกตไม่ได้โดยตรง แต่สามารถวินิจฉัยได้ว่ามีพฤติกรรมหรือไม่โดยการใช้เครื่องมือทดลองหรือทดสอบซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิด ทฤษฎีของ ประภาเทพ สุวรรณ (2520 : 10) ที่ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์กระทำ ไม่ว่าจะสิ่งนั้นจะสังเกตได้หรือไม่ได้ ซึ่งอาจเกิดจากการทำงานของหัวใจ การทำงานของกล้ามเนื้อ การเดิน การพูด การคิด ความรู้สึก ความชอบ ความสนใจ และสอดคล้องกับแนวความคิด ทฤษฎีของ อรุณ รักธรรม (2524 : 13) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า หมายถึง การปฏิบัติซึ่งบุคคลใดบุคคลหนึ่งแสดงต่อบุคคลหนึ่ง หรือบุคคลอื่นในการที่ถูกต้อง หรือผิดไปจากปทัสถานแห่งขนบธรรมเนียม หรือมารยาทของสังคม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ พฤติกรรม หมายถึง กระบวนการที่เกิดขึ้น โดยการกระทำที่มีการประสานสัมพันธ์ระหว่างระบบร่างกายกับเครื่องกระตุ้น

ดังนั้น พฤติกรรมจึงเป็นการกระทำหรือการแสดงออกของบุคคลคนใดคนหนึ่งแสดงออกมาในความเป็นจริง โดยอาจจะไม่เป็นไปตามความคาดหวังในใจที่ตนเองคิดไว้ก็ได้ ซึ่งพฤติกรรมของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ที่เรียนวิชาเอกเทศสัญญา 2 ด้านเนื้อหาวิชาการและการนำไปใช้ อาจไม่เป็นไปตามความคาดหวังของนักศึกษาซึ่งมีระดับความคาดหวังมากที่สุด แต่พฤติกรรมของนักศึกษาไม่อาจทำได้ตามที่คาดหวังไว้ โดยระดับความคาดหวังและพฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ต่อวิชาวิชาเอกเทศสัญญา 2 ในด้านเนื้อหาวิชาการและการนำไปใช้ แตกต่างกัน

ในส่วนระดับความคาดหวังและระดับพฤติกรรมความเป็นจริงของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ต่อวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะว่าความคาดหวังเป็นความเชื่อหรือความคิดอย่างมีเหตุผล ในแนวทางที่เป็นไปได้ หรือเป็นความหวังที่คาดการณ์ว่าต้องการจะได้ในอนาคตของบุคคล ความคาดหวังจึงเป็นสภาวะทางจิตที่บุคคลคาดคะเนล่วงหน้าแต่บางสิ่งบางอย่างอาจจะมีความหวังจะเป็นหรืออาจจะเกิดขึ้นตามความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิด ทฤษฎีของ สกาวเดือน ปธนสมิทธิ์ (2540, 64) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังไว้ว่า เป็นแนวคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด แล้วแสดงออกมาโดยการพูด การเขียน และการแสดงออกดังกล่าวนั้นขึ้นอยู่กับภูมิหลังทางสังคม ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งบุคคลอื่นอาจไม่เห็นด้วยก็ได้ หรืออีกกล่าวหนึ่ง ความคาดหวัง คือ การแสดงออกทางทัศนคติอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก ทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงออกโต้ตอบสิ่งต่าง ๆ ในรูปของการยอมรับหรือปฏิเสธ จึงควรพิจารณาในด้านองค์ประกอบของทัศนคติควบคู่ไปด้วย และสอดคล้องกับแนวความคิด ทฤษฎีของเบญจา นิลบุตร (2540, 10) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ความคาดหวังเกิดจากความรู้สึกนึกคิดในการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นอย่างไร อันเป็นความปรารถนาจะให้ไปถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้

ทั้งนี้ ส่วนระดับความคาดหวังและระดับพฤติกรรมความเป็นจริงในการเรียนของนักศึกษาการบัญชีต่อวิชาวิชาเอกเทศสัญญา 2 โดยภาพรวม โดยพฤติกรรมในด้านการมีส่วนร่วมและความเอาใจใส่ของนักศึกษา ในเรื่องการเข้าห้องเรียนของนักศึกษา รวมถึงในด้านเอกสารตำรา ในเรื่องเอกสารตำราเข้าใจง่าย และในด้านอาจารย์ผู้สอน ในเรื่องอาจารย์ชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนการสอนและให้แนวทางการเรียนการสอนในช่วงแรกที่เข้าสอน มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น เมื่อดูจากระดับพฤติกรรมในความเป็นจริงและระดับความคาดหวังของนักศึกษาเองแล้ว การจัดการเรียนการสอนในวิชาวิชาเอกเทศสัญญา 2 นี้ นักศึกษาให้ความสนใจในการเรียนและเข้าห้องเรียนมาก รวมถึงเอกสารตำราเข้าใจง่าย และอาจารย์ชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนการสอนและให้แนวทางการเรียนการสอนในช่วงแรกที่เข้าสอน เพราะความคาดหวังและพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน แสดงว่านักศึกษามีพฤติกรรมตามความคาดหวังของตนเอง โดยการทำให้นักเรียนของอาจารย์ผู้สอนประสบผลสำเร็จและนักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี อาจารย์ผู้สอนควรจะต้องส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นเข้าเรียนในห้องเรียน นักศึกษาจะสนใจและตั้งใจทำรวมถึงเรียนรู้ได้มากกว่าตามความคาดหวังที่นักศึกษาได้คาดหวังไว้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของวิชิต สุรัตน์เรื่องชัยและคณะ(2548)รายงานวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพาการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอน ปัญหาการจัดการเรียนการสอน และความ

ต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพาซึ่งมีพฤติกรรมการสอนที่คณาจารย์ปฏิบัติมากที่สุด ได้แก่ การมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และในด้านเนื้อหาวิชาการและการนำไปใช้ประโยชน์โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าเนื้อหาวิชาการครบตามที่หลักสูตรกำหนด และ นักศึกษาเรียนเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพ แตกต่างกัน อันอาจเนื่องมาจากเนื้อหาในรายวิชามีกฎหมายที่ต้องศึกษาหลายเรื่องทำให้อาจเรียนเนื้อหาได้แค่ภาพรวมของกฎหมายแต่ละเรื่อง และนักศึกษายังไม่เห็นว่าจะสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างไร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า นักศึกษามีพฤติกรรมสนใจการเข้าห้องเรียนมากที่สุด จึงควรมุ่งเน้นสนับสนุนให้นักศึกษาตั้งใจศึกษาเรียนรู้ในห้องเรียนมากที่สุด
2. จากผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า นักศึกษามีพฤติกรรมและความคาดหวัง ในเอกสารตำราเข้าใจง่าย จึงควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้อ่านเอกสารตำราที่มีคุณภาพที่ดีต่อไป อาจารย์จึงควรมีการพัฒนาเอกสารตำราให้ดียิ่งขึ้นต่อไปด้วย
3. จากผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า การที่อาจารย์ชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนการสอนและให้แนวการเรียนการสอนในชั่วโมงแรกที่เข้าสอนเป็นพฤติกรรมและตรงตามความคาดหวังของนักศึกษามากที่สุด จึงควรส่งเสริมให้อาจารย์ชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนการสอนและให้แนวการเรียนการสอนในชั่วโมงแรกที่เข้าสอน
4. จากผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ผลการทดสอบความแตกต่างของระดับความคาดหวังของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ต่อวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 โดยภาพรวมพบว่าระดับคะแนนเฉลี่ยที่ต่างกัน มีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกัน
5. จากผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ผลการทดสอบความแตกต่างของระดับความคาดหวังของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ต่อวิชาเอกเทศสัญญา 2 ประจำปีการศึกษา 1/2555 โดยภาพรวมพบว่าความถี่ในการเข้าห้องเรียนที่ต่างกัน มีระดับความคาดหวังไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธี LSD แสดงให้เห็นว่าความถี่ในการเข้าห้องเรียนจำนวน 7 – 9 ครั้ง กับความถี่ในการเข้าห้องเรียนจำนวนมากกว่า 9 ครั้ง มีระดับความพึงพอใจและความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
6. ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ควรนำผลการวิจัยครั้งนี้เสนอต่ออาจารย์ท่านอื่นที่สอนวิชาวิชาเอกเทศสัญญา 2 ดังกล่าวไปศึกษาและทำความเข้าใจอันจะเป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนในวิชาดังกล่าวในครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยนักศึกษที่เรียนวิชาวิชาเอกเทศสัญญา 2 ดังกล่าวนี้อีกในด้านอื่นๆ เพื่อทราบเหตุผลต่อไป

2. ควรมีการศึกษาวิจัยนักศึกษาในหลักสูตรอื่นๆที่ลงเรียนวิชาเอกเทศสัญญา 2
3. ควรมีการศึกษาวิจัยนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกเทศสัญญา 2 ดังกล่าวนี้ในมหาวิทยาลัยอื่นๆ นอกเหนือจากที่เคยศึกษา
4. ควรมีการศึกษาวิจัยในการวัดพฤติกรรมและความคาดหวังของนักศึกษาต่อการเรียนวิชาเอกเทศสัญญา 2 นี้ ควรใช้แบบทดสอบที่มีลักษณะของการตอบที่ถูก-ผิด น่าจะให้ผลที่ตรงกับความเป็นจริงมากกว่าการใช้แบบสอบถาม
5. ควรมีการศึกษาในมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่เป็นเครือข่ายและต้นแบบวิชาที่เกี่ยวกับวิชาเอกเทศสัญญา 2 ดังกล่าวนี้ เพื่อนำไปสู่การกำหนดต้นแบบวิชาที่ดีสำหรับการนำไปประยุกต์ใช้กับมหาวิทยาลัยอื่นๆ